

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach w II Wydziale Karnym

w składzie

Sędzia: SSR Aneta Milczek

Protokolant: Agnieszka Pyszczak

przy udziale oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie 25.04.2018r., 04.09.2018r. 20.11.2018r., 29.01.2019r., 16.04.2019r., 27.05.2019r.

sprawy K. K. (1) córki K. i R. z domu P. , urodzonej (...) w L.

oskarżonej o to, że:

1. w okresie od daty bliżej nieokreślonej do dnia 18 września 2015 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości 3 krzaków, który to fakt został ujawniony w dniu 18 września 2015 roku przez funkcjonariuszy Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w P. tj.o czyn z art. 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.)

2.w dniu 18 września 2015 roku w B., woj. (...) wbrew przepisom ustawy, posiadała środek odurzający w postaci suszu ziela konopi indyjskiej, inne niż włókniste o wadze 0,8 grama netto , tj. o czyn z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.)

I.oskarżoną K. K. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej czynów wyczerpujących w pkt I dyspozycję art. 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.), w pkt II z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.) i za to na podstawie 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.) w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych, za czyn pkt II na podstawie art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.) w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę grzywny w liczbie 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone kary grzywny i orzeka jako karę łączną karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. na podstawie art. 70 ust.1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.), orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I (...), poz. 1-2 k. 85 akt sprawy II K 470/17;

IV. na podstawie art. 63 §1 k.k. zalicza oskarżonej na poczet kary grzywny okres zatrzymania od dnia 18 września 2015r. godzina 16.50 do dnia 19 września 2015r. godzina 15.51; przy czym jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

V. zwalnia oskarżoną od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygnatura akt : II K 908/17

UZASADNIENIE

K. K. (1) została oskarżona o to, że :

1. w okresie od daty bliżej nieokreślonej do dnia 18 września 2015 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości 3 krzaków, który to fakt został ujawniony w dniu 18 września 2015 roku przez funkcjonariuszy Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w P. tj. o czyn z art. 63 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.)

2.w dniu 18 września 2015 roku w B., woj. (...) wbrew przepisom ustawy, posiadała środek odurzający w postaci suszu ziela konopi indyjskiej, inne niż włókniste o wadze 0,8 grama netto , tj. o czyn z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. nr 175,poz.1485z późn.zm.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. (1) i Ł. K. pozostawali parą. W okresie od daty bliżej nieokreślonej do dnia 18 września 2015 roku w B. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy uprawiali konopie inne niż włókniste w ilości 3 krzaków. Ten fakt został ujawniony w dniu 18 września 2015 roku przez funkcjonariuszy Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w P.. K. K. (1) w dniu 18 września 2015 roku w B., woj. (...) wbrew przepisom ustawy, posiadała środek odurzający w postaci suszu ziela konopi indyjskiej, inne niż włókniste o wadze 0,8 grama netto (zeznania świadka J. T. k. 18v-19,40-41,78-79,142-143 akta sprawy II K 470/17 ; odpis wyroku w sprawie II K 470/17;protokół przeszukania k. 2-6,8-12,13-16,17-18; protokół zatrzymania osoby k. 7; protokół użycia testera narkotykowego; protokół oględzin k. 75-77,93-96, opinia k. 54-55 akta sprawy II K 470/17).

Oskarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień, potwierdziła wyjaśnienia uprzednio złożone. Woreczek z zawartością policjanci znaleźli z tyłu za siedzeniem pasażera. Od policjantów się dowiedziała, gdzie była uprawa. To pomieszczenie nie było użytkowane, nie korzystał z niego nikt, nie wiedziała co tam jest. Ł. K. mówił, że wszystko jest jego. Była obecna podczas rozmowy R. K. z Ł. K.. Przy tym były jeszcze jej siostry (k. 17v-18 oraz k. 26-27,139-141 z akt sprawy II K 470/17).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie jakim nie przyznawała się do uprawiania konopi inne niż włókniste w ilości 3 krzaków, który to fakt został ujawniony w dniu 18 września 2015 roku przez funkcjonariuszy Wydziału Kryminalnego Komendy Powiatowej Policji w P. oraz do posiadania środka odurzającego w postaci suszu ziela konopi indyjskiej, inne niż włókniste o wadze 0,8 grama netto. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej w opisanym wyżej zakresie są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonej stoją w sprzeczności z zeznaniami świadka: J. T. (k. 18v-19,40-41,78-79,142-143 akta sprawy II K 470/17) oraz dowodami z dokumentów w postaci: odpisu wyroku w sprawie II K 470/17;protokołu przeszukania (k. 2-6,8-12,13-16,17-18), protokołu zatrzymania osoby (k. 7), protokołu użycia testera narkotykowego (k. 20), protokołu oględzin (k. 75-77,93-96), opinii (k. 54-55 akta sprawy II K 470/17), które to dowody Sąd obdarzył wiarą.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej tej części są próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej, dlatego też są nieszczerze, nieprawdziwe i nieobiektywne i nie zasługują na wiarę.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka J. T. (k. 18v-19,40-41,78-79,142-143 akta sprawy II K 470/17) funkcjonariusza policji biorącego udział w czynnościach związanych z zatrzymaniem oskarżonej oraz ujawnienia uprawy konopi innych niż włókniste w dniu 18 września 2015 roku

oraz ujawnienia w samochodzie oskarżonej środka odurzającego w postaci suszu ziela konopi indyjskiej.

Z uwagi na to, iż zeznania ww. świadka były logiczne i rzeczowe to brak jest podstaw do ich kwestionowania, tym bardziej, iż świadek przesłuchiwany kilkakrotnie potwierdzał powyższe okoliczności. Ponadto zeznania te korelowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie, chociażby dowodami z dokumentów a w szczególności ujawnioną uprawą konopi innych niż włókniste oraz ujawnionym środkiem odurzającym w samochodzie. Zwrócić należy uwagę na treść zeznań świadka J. T. z których to wynika, iż wspólnie z innymi funkcjonariuszami realizowali czynności operacyjne w sprawie posiadania i uprawy konopi indyjskich przez K. K. (1). Dokonano zatrzymania K. K. (1) i w jej samochodzie ujawniono zawiniątko pod fotelem pasażera, która stwierdziła, iż prawdopodobnie pochodzi to z jej własnej uprawy, którą prowadziła wspólnie z chłopakiem. Na dowód tego wskazała im miejsce uprawy tj. dom babci, gdzie w piwnicy wskazała miejsce uprawy 3 krzaków konopi innych niż włókniste. Rozpytany Ł. K. na te okoliczności zaprzeczył uprawie konopi wspólnie z oskarżoną. Dlatego też twierdzenie oskarżonej, iż nic nie wiedziała o uprawie konopi w domu jej babci oraz że znalezione w jej samochodzie środki odurzające nie stanowi jej własności nie mogą się ostać.

Nie poszerzyły materiału dowodowego zeznania funkcjonariuszy policji J. C. (k. 32v) oraz K. K. (3) (k. 33), albowiem nie pamiętali okoliczności związanych z przedmiotową sprawą, co jest uzasadnione zważywszy na fakt, iż zostali wezwani w charakterze świadków pierwszy raz dopiero w toku postępowania sądowego w i przesłuchani w dniu 20 listopada 2018r, a zatem po upływie 3 lat. Z drugiej strony, świadczy to o prawdomówności świadków, którzy nie uzupełniali luk pamięciowych nieprawdziwymi faktami.

Odnosząc się do dowodu z opinii Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w L. z zakresu badań chemicznych stwierdzić należy, iż e jest ona pełna logiczna i wewnętrznie bezsprzeczna a jej wnioski jednoznaczne (k.54-55). Z opinii wynika, zabezpieczone podsuszone, rozdrobione fragmenty roślinne są zieleń konopi innych niż włókniste, które jest środkiem odurzającym według załącznika nr 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, podobnie jak podsuszone pozbawione systemów korzeniowych rośliny są roślinami konopi innych niż włókniste, uprawę roślin konopi innych niż włókniste reguluje art. 63 ust. 1 cytowanej ustawy.

W świetle zeznań J. T. oraz dowodów z nim korelujących, w szczególności dowodów z dokumentów wymienionych wyżej, w tym opinii Sąd odmówił wiary zeznaniami świadków K. K. (4) (k. 26v-27), K. K. (5) (k. 27-27v), które zeznawały na okoliczność nagrywanej i prowadzonej przez ich matkę rozmowy z Ł. K. a dotyczącej uprawy konopi. Ł. K. pytany przez matkę oskarżonej o uprawę konopi twierdził, iż wszystko jest jego a oskarżona o niczym nie wiedziała. Tak też wynika z treści nagranej rozmowy z dnia 19 września 2016r. (por. protokół oględzin k. 93-95 oraz protokół rozprawy k. 52v). Przy czym podczas składania wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego (k. 108-109, 129-130 akt sprawy II K 470/17) zaprzeczył aby uprawiał konopie. Zaprzeczył aby tak mówił podczas rozmowy z matką oskarżonej i z oskarżoną. Nie przypomina sobie aby mówił, iż bierze to wszystko na siebie. Nie przypomina sobie takiej rozmowy, po pijaku gada głupoty. Jeździli samochodem oskarżonej. Nie przypomina sobie, aby miało to miejsce w czasie zatrzymania oskarżonej przez policję. Nie wiedział aby w samochodzie K. K. (1) były narkotyki. Podczas konfrontacji z matką oskarżonej potwierdził te okoliczności. (k. 109, 129-131). W ocenie Sądu na podstawie treści nagranej rozmowy oraz wyjaśnień Ł. K. trudno wyprowadzić wnioski, iż uprawę konopi zajmował się jedynie Ł. K. natomiast K. K. (1) o niczym nie wiedziała zwłaszcza, iż miało to miejsce w domu babci oskarżonej, w którym bywała i to niejednokrotnie, podobnie jak inni członkowie jej rodziny. Dlatego już ten fakt świadczy, iż oskarżona doskonale wiedziała o uprawie, którą wspólnie z Ł. K. się zajmowali. Nie może uwolnić oskarżonej od odpowiedzialności fakt, iż dom nie był zamknięty na klucz a w tym czasie odbywał się tam remont. Uprawa konopi to przecież nie lada przedsięwzięcie, które wymaga czasu i pracy jak przy uprawie roślin. Nie może być mowy o tym, iż zajmowały tym inne osoby, obce. Zwrócić w tym miejscu należy uwagę po

raz kolejny na zeznania świadka J. T., z których to wynika, iż czynności operacyjne dotyczyły nie kogo innego jak oskarżonej i to u niej w pojeździe znaleziono środki odurzające, które jak stwierdziła prawdopodobnie pochodzą z jej własnej uprawy prowadzonej wspólnie z chłopakiem. Przy czym nie budzi wątpliwości Sądu, iż Ł. K. uprawiał konopie, czego potwierdzenie znajdujemy w treści prawomocnego wyroku w sprawie II K 470/17 (k. 9). Natomiast wątpliwości Sądu budzi treść nagranej rozmowy przez matkę oskarżonej, a w szczególności okoliczności w jakich ona miała miejsce. Sprawa bez wątpienia dotyczyła oskarżonej K. K. (1) i ona była przy tej rozmowie, podobnie jak jej siostry. Tymczasem oskarżona nie zajmuje, żadnego stanowiska podczas tej rozmowy, podobnie jak jej siostry. Rozmowę prowadzi matka oskarżonej, która nią ewidentnie kieruje. Oskarżona przecież miała pretensje do Ł. K., jak twierdziła, matka oskarżonej, miał jej przez to zmarnować życie, miała przez to wszystko stracić. Rozmowa toczy się jedynie pomiędzy Ł. K. i matką oskarżonej, co wskazuje na jej wyreżyserowanie a już na pewno nie świadczy o jej naturalnym, spontanicznym przebiegu. Oskarżona nie wyraża złości podczas tej rozmowy na Ł. K., który był jej chłopakiem, z którym się przez określony czas spotykała i jak twierdziła on za to wszystko odpowiadał a ona o niczym nie wiedziała. Dlatego też zeznania R. K. (k. 19v-20 oraz k. 68v i 129-131 akt sprawy II K 470/17) Sąd uznał za niewiarygodne w zakresie w jakim wskazywała, iż oskarżona z zarzucanymi jej czynami nie miała nic wspólnego. Oczywiście świadek R. K. podobnie jak siostry oskarżonej potwierdzają treść nagranej rozmowy z Ł. K., czego Sąd nie kwestionuje po odsłuchaniu jej treści. Przy czym treść nagranej rozmowy na pewno w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i wyżej ocenionego nie może świadczyć o niewinności oskarżonej w zakresie przypisanych jej czynów. Świadcowie R. K. oraz siostry oskarżonej jako osoby najbliższe miały uzasadnione powody aby uchronić oskarżoną przed odpowiedzialności karną, dlatego przedstawiały jedynie okoliczności dla niej korzystne.

Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana, sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.

K. K. (1) aktem oskarżenia zarzucano popełnienie czynów z art. 63 ust. 1 oraz art. 62 ust. 1 ustawy z dnia a 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j .Dz.U. z 2016, poz.224).

Zgodnie z treścią art. 63 ust. 1 cytowanej ustawy kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak, z wyjątkiem maku niskomorfinowego, konopie, z wyjątkiem konopi włóknistych, lub krzew koki, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Przepięstwo z art. 63 cytowanej ustawy jest przestępstwem powszechnym, wieloodmianowym i formalnym. Jest to przestęstwo trwale. Przedmiotem ochrony jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). Zachowania spenalizowane w art. 63 sprowadzają się do sprzecznych z przepisami ustawy: a) uprawy maku (z wyjątkiem maku niskomorfinowego), konopi (z wyjątkiem konopi włóknistych) lub krzewu koki; b) zbierania mlecza makowego, opium, słomy makowej, liści koki, żywicy lub ziela konopi innych niż włókniste. Wbrew przepisom ustawy prowadzona jest uprawa lub zbiór w przypadku naruszenia art. 36 lub 45 i 46 cytowanej ustawy. Uprawa jest to cykl zabiegów od zasiewu lub zasadzenia rośliny do momentu zbioru. Sprowadza się do planowej opieki nad wzrostem i rozwojem roślin. Artykuł 63 ust. 1 cytowanej obejmuje każdą uprawę maku (z wyjątkiem maku niskomorfinowego), konopi (z wyjątkiem konopi włóknistych) bez względu na powierzchnię (zob. art. 4 pkt 28). Przepięstwo z art. 63 ust. 1 można popełnić jedynie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym.

Zgodnie z treścią art. 62 ust. 1 kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w ust. 1, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. W art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy określono typ podstawowy przestęstwa, w art. 62 ust. 2 – typ kwalifikowany, a w art. 62 ust. 3 – typ uprzywilejowany. Przepięstwo z art. 62 stanowi występęk.

Czyn określony w art. 62 cytowanej ustawy jest przestępstwem powszechnym, formalnym i trwałym. Przedmiotem ochrony jest życie i zdrowie społeczeństwa jako całości (życie i zdrowie publiczne). W przypadku posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych na własny użytek przedmiotem ochrony jest dobro indywidualne w postaci zdrowia i życia konkretnej osoby. Por. T. L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska, Ustawa o przeciwdziałaniu, s. 305. Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 62 sprowadza się do niezgodnego z przepisami posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych. W art. 62 kryminalizacją objęto posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych wbrew przepisom ustawy. Przestępstwo z art. 62 ww. ustawy można popełnić wyłącznie umyślnie (zob. art. 8 k.k.), z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym (zob. art. 9 § 1 k.k.). Przestępstwo z art. 62 ust. 2 ww. ustawy zagrożone jest karą surowszą za względu na znamię znacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych. Czyn zabroniony z art. 62 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 3 swoim zakresem obejmuje nie tylko posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych przez dealerów, ale również posiadanie konsumenckie (nieznacznej ilości i na własny użytek).

Odnosząc się do powyższych rozważań prawnych bez wątplenia oskarżona dopuściła się wymienionych wyżej czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżona uprawiała konopie inne niż włókniste oraz posiadała środki odurzające w swoim samochodzie.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonej Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych jej czynów.

Konsekwencją uznania winy oskarżonej stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przestępstwa

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy jej wymiaru a zawarte w art. 3 k.k., art. 58 § 1 k.k. i art. 53 k.k.

Sąd wymierzył oskarżonej za czyn z art. 63 ust. 12 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r., poz. 124 ze zm.) poprzez zastosowanie dyspozycji art. 37a k.k. karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych, a za czyn z art. 62 ust. 1 cytowanej w zw. z art. 37a k.k. karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych i na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary grzywny i wymierzył oskarżonej karę 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych, stosując zasadę pełnej absorpcji ze względu na fakt, iż przestępstwa w istocie miały miejsce w tym samym czasie, istotna była także ilość uprawianych konopi i posiadanego środka odurzającego.

Sąd miał na uwadze, aby kary jednostkowe nie przekraczały stopnia winy, uwzględniając ustalony stopień społecznej szkodliwości czynów, naruszone dobra prawne.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów i nie przekracza stopnia winy.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonej Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych jej czynów. Sąd wziął pod uwagę motywację towarzyszącą oskarżonej z chwili realizacji przypisanych mu w wyroku czynów zabronionych.

Wymierzając karę Sąd miał także na względzie sytuację materialną oskarżonej jej właściwości i warunki osobiste oraz nie pominięto, iż nie była uprzednio karana sądownie.

Oskarżona jest dorosłym człowiekiem, w pełni poczytalnym. Z całą pewnością miała świadomość bezprawności i naganności czynów, których się dopuściła oraz że w świetle okoliczności towarzyszących jej działaniu brak jest jakichkolwiek przesłanek, które usprawiedliwiają jej czyny, wyłączałyby odpowiedzialność karną, z uwagi na brak winy lub bezprawności czynu. Można też było od niej wymagać zachowania zgodnego z prawem w sytuacji w jakiej się znalazła.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych a także to, że czynów tych dopuścił się oskarżona działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim, a także stopień społecznej szkodliwości jej czynów.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonej kara finansowa odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości, udowadnia oskarżonej nieefektywność popełnionych przestępstw.

Nadto w wyroku znalazły się rozstrzygnięcia dotyczące orzeczenia przepadku wobec oskarżonej zabezpieczonych dowodów rzeczowych stosownie do wskazanych w wyroku przepisów. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonej okres zatrzymania na poczet orzeczonej kary grzywny.

Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.